

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การออมของครัวเรือนและความสำคัญทางการเงิน
ของประเทศไทย

ชื่อผู้เขียน : นายชุมพร ศาสตราวาทะ

ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. ผศ.ดร.ประสาร บุญเสริม	ประธานกรรมการ
2. อ.สุเทพ บุรณะคุณาภรณ์	กรรมการ
3. อ.วสันต์ ภูวภัทรพร	กรรมการ

ปีการศึกษา : 2540

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการออมของครัวเรือน กับความสำคัญทางการเงินของประเทศไทย และตัวแปรทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการออม และเพื่อศึกษาแนวโน้มการออมของครัวเรือนในอนาคต พ.ศ. 2539-2544

วิธีการที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ วิธีการทางเศรษฐมิติโดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วนคือ แบบจำลองของการออมรวมของครัวเรือน แบบจำลองของการออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงิน และแบบจำลองของการออมในรูปสินทรัพย์ถาวร โดยใช้ข้อมูลทศนิยมิรายปี พ.ศ. 2520-2538

ผลการวิเคราะห์พบว่า ทั้งรายได้ถาวรและรายได้ชั่วคราว มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการออมรวมของครัวเรือน โดยที่ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการออมที่มาจากรายได้ชั่วคราว มีค่าเท่ากับ 0.845 และมีค่ามากกว่าค่าความโน้มเอียง

หน่วยสุดท้ายของการออมที่มาจากรายได้ถาวร ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.112 ค่าคาดคะเนในอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง มีความสัมพันธ์ที่เป็นบวกกับการออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงินและสินทรัพย์ถาวร สำหรับระดับความสำคัญทางการเงิน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงิน แต่ให้ผลในทางลบกับการออมในรูปสินทรัพย์ถาวร

จากผลการศึกษาแนวโน้มการออมรวมของครัวเรือน การออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงิน และการออมในรูปสินทรัพย์ถาวร ระหว่าง พ.ศ. 2539-2544 มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ การออมรวมของครัวเรือนที่แท้จริง เพิ่มขึ้นจากระดับ 265,450 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2539 เป็น 309,573 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2544 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 3.12 ต่อปี ส่วนการออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงินที่แท้จริง เพิ่มขึ้นจากระดับ 538,122 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2539 เป็น 672,397 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2544 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4.52 ต่อปี สำหรับการออมในรูปสินทรัพย์ถาวรที่แท้จริง เพิ่มขึ้นจากระดับ 170,207 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2539 เป็น 209,817 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2544 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4.24 ต่อปี

เนื่องจากรายได้ชั่วคราวมีอิทธิพลมากต่อการออม ดังนั้นการใช้นโยบายที่เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน จะมีผลทำให้การออมของประเทศสูงขึ้นได้มาก และเนื่องจากระดับความสำคัญทางการเงินมีผลในทางบวกต่อการออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงิน ดังนั้นเพื่อให้ประเทศมีเงินออมมากขึ้น รัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมให้ระดับความสำคัญทางการเงินของประเทศสูงขึ้น